

інноваційної діяльності. Це передбачає належне економічне обґрунтування інноваційних програм та проектів, визначення джерел і суб'єктів їх фінансування та своєчасне забезпечення надходжень коштів протягом періоду їх реалізації.

Проведено аналіз ефективності інноваційних розробок, так як створення ефективної системи фінансування інноваційних процесів є важливим і актуальним завданням держави загалом. Однак способи та методи його вирішення мають істотні відмінності на державному рівні управління та на окремих підприємствах.

## **ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ МЕХАНІЗМІВ РЕГУЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ**

*Пашкевич М.С., Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,  
м. Дніпропетровськ, Україна*

Поряд з тим, що сталий економічний розвиток традиційно розглядається у трьохмірному просторі економічної, екологічної та соціальної сфери, на нашу думку, цей підхід з практичної точки зору є дещо обмеженим і тому потребує удосконалення. Обмеженість існуючої концепції сталого розвитку на основі його представлення у вигляді економіко-еколого-соціальної комплексної економічної системи полягає у тому, що не враховується такий важливий аспект, як поділ суспільства держави, у т.ч. громади окремих регіонів, колективів підприємств на різні групи зацікавлених осіб.

Саме цей аспект може суттєво гальмувати процеси, пов'язані з функціонуванням механізмів сталого розвитку підприємств, регіонів та держави в цілому, оскільки кожна група має свою систему цінностей та економічних інтересів, які можуть співпадати або бути кардинально протилежними. Поняття «економічний інтерес» є одним з основоположних у ринковій економіці і визначає вигоду економічних суб'єктів у разі вчинення тих або інших дій. Тобто саме економічні інтереси визначають поведінку різних суспільних груп регіону щодо формування міжгрупових соціально-економічних відносин у полі принципів сталого економічного розвитку.

Таким чином, можна зробити висновок, що концептуально складові елементи парадигми сталого економічного розвитку вступають у протиріччя одне до одного на тій підставі, що суперечливими є інтереси груп економічних суб'єктів, які представляють економічну, екологічну та соціальну сфери економіки. Тому, на нашу думку, сталим економічний розвиток може бути лише тоді, коли поряд з факторами екологічної, економічної та соціальної сталості будуть гармонізовані інтереси різних груп стейкхолдерів, тобто буде досягнута сталість та передбачуваність їх поведінки у економічних, екологічних та соціальних економічних процесах (рис.1).

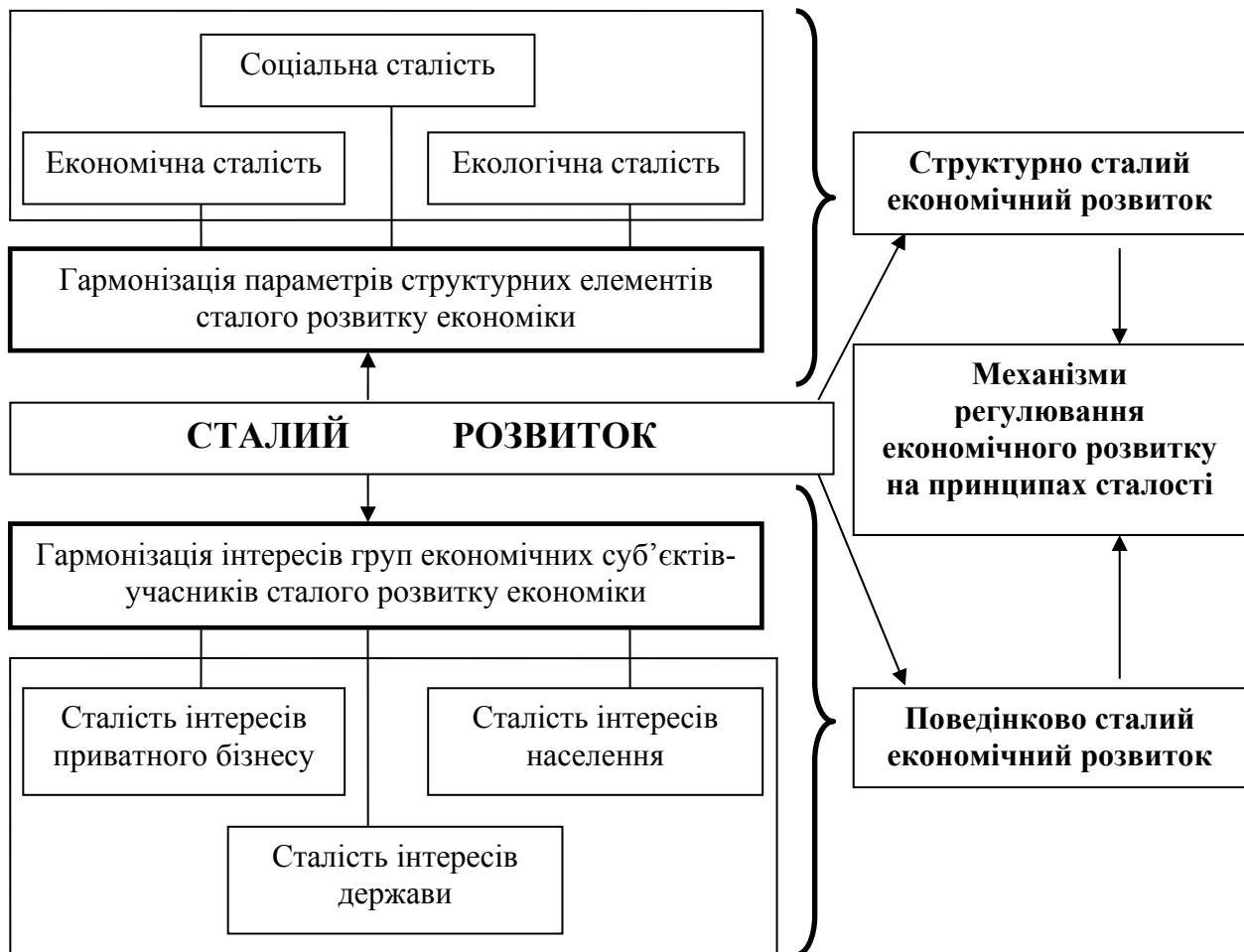


Рисунок 1. Зміст та базові складові сталого розвитку економіки

З рис.1 видно, що розвиток економічної системи держави, регіону, підприємства, на нашу думку, може вважатися сталим лише тоді, коли будуть збалансовано взаємодіяти між собою структурні елементи економіки та гармонійними будуть взаємовідносини та поведінка груп економічних суб'єктів – основних стейкхолдерів. У цьому випадку механізми регулювання економічного розвитку можуть бути ефективними та дієвими, тому що не тільки будуть збалансовані соціально-економіко-екологічні параметри різних сфер економіки, але й буде досягнуто домовленостей між групами економічних суб'єктів щодо дотримання цих параметрів.

## **ЗЛИТТЯ ЯК ОСНОВНИЙ НАПРЯМ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА**

*Пономаренко П.І., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ  
Марченко О.О., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ*

Процеси злиття і поглинань є характерними для ринкової економіки. Частина економістів-управлінців вважає, що злиття і поглинання ліквідовують чесну конкуренцію, що не веде до розвитку національної економіки. Окремі